

Detektiv Frank

Osobní Ochrana

Navazuje na 2. díl

Obsah:

- 1.Ředitel
- 2.Přilet
- 3.Záchrana
- 4.Až na dno
- 5.Probuzení k životu
- 6.Pokrok ve vyšetřování
- 7.Chůze
- 8.Identifikace

1.Kapitola...**Ředitel**

Je sobota ráno. Frank šel jako obvykle na e-mail. A co tam nenašel! Napsal mu George McRae, že za týden přiletí do Berlína a žádá Franka o osobní ochranu. Pro Franka je to přece dobrý kšeft. Tak hned panu McRaeovi odepsal:

Vážený pane McRae

Vaše nabídka se mi velmi zamlouvá. Proto mi bude ctí Vás chránit. Tak mi napište, kde a kdy přesně na Vás mám čekat.

*S pozdravem
soukromý detektiv Frank Marx*

V neděli přišla Frankovi odpověď:

Vážený pane Marxi

*Jsem velmi rád, že mě budete v Berlíně chránit.
Takže k věci, v sobotu 5.dubna 2008 v 10:00 na Frankfurtském letišti na mě bude čekat limuzína. Tak se tam dostavte a čekejte tam na mě u limuzíny. Tu poznáte, bude černá a značky Mercedes.*

*A pokud jde o odměnu tu dostanete za 1 den 50 000 euro, takže za těch 10 dní dostanete 500 000 euro plus nějaké bonusy v hodnotě asi 100 000 euro, takže celkem dostanete za 10 dní ochrany i s příspěvkem na zbraně atd. 600 000 euro.
Hned zítra Vám jako zálohu pošlu 300 000 eur.*

V autosalonu Mark v Berlíně jsem Vám zmluvil nové auto. Jedná se o Mercedes SLR McLaren, který je pro Vás speciálně upraven, to znamená turbo, nitro, pancěř. Jděte tam a řekněte, že jste Frank Marx oni Vám to auto dají. Platit ho nemusíte, zaplatil jsem ho já.

Jsem rád, že jsme se domluvili a těším se na sobotu.

*S pozdravem
George McRae
ředitel společnosti McMini*

Frank si e-mai přečetl a zarazil se. „600 000 euro?“ pomyslel si „Takových peněz? Co já s tím jenom udělám?“ Byl celý šťastný.

Hned v pondělí ráno vyrazil Frank do města. Tentokrát si jel v MHD pro nové auto. Ovšem to ještě netušil jaké je to vůbec. Představoval si něco jako jeho dosavadní BMW Z8. Když přijel na místo, vešel do autosalonu. „Dobrý den, jmenuji se Frank Marx. Pan George McRae mi napsal, že mi tu zamluvil nějakéauto. Mercedes SLR McLaren.“ řekl Frank. „ Tak to jste vy. Ano zamluvil.SLR McLaren. Teda upřímně řečeno ten vám docela závidím.“ „A můžu se jen tak orientačně zeptat, kolik vlastně normálně stojí?“ zeptal se Frank. „SLR McLaren kolik stojí? To je jedno z nejdražších aut. Stojí okolo 410 000 eur.“ Ve Frankovi hrklo. „Tolik?“ „No ano, co jste myslel? Tady máte klíčky. Počkejte, já tady zamknu a půjdu s Vámi do zadu. Tam je to auto schované.“ „Jo, počkám“ odvětil šokovaný Frank. Prodavač zamknul a šel s Frankem dozadu. „To auto, je pro Vás speciálně připravené, to znamená, že je pancéřová má nitro a turbo. Dveře má výklopné nahoru. Maximální rychlost je 334 km/h. Ale to už Vám asi pan McMrae řekl nebo ne?“ cestou povídal prodavač. „No něco mi řekl“ odpověděl Frank. Došli k autu. Frank se zarazil. Hezčí auto ještě neviděl. Na klíčkách stiskl knoflík a dveře se otevřely. Vlezl si dovnitř. Otevřel okýnko. „Tak Vám děkuji.“ řekl šťastně. „Mně neděkujte, to poděkujte panu McRaeovi. Nashledanou.“ Rozloučil se prodavač. „Nashle.“ Odvětil Frank a nastartoval motor. To je zvuk! Začal pomalu couvat. Vyjel z autosalonu a najel na parkoviště. Tam se hbitě otočil a vyjel do města. Pustil si autorádio. To byl pro Franka ten pravý Havaj! Domu se mu nechtělo jet. Chtěl auto vyzkoušet na dálnici. Tak na ní zajel. Překročil povolenou rychlost, ale jel s větrem o závod.

2.Kapitola...Přílet

Týden utekl jako voda. Nastala sobota ráno a Frank nasedl do svého nového auta, se kterým byl ve Frankfurtu v mžiku. Když přijel na letiště, zaparkoval za připravenou limuzínou. Je 9:00. Frank musí na McRae počkat. V limuzíně někdo sedí. To je nejspíš řidič. Pomyslel si Frank.

Půlhodina uběhla. Na letišti přistálo letadlo. Soukromé letadlo. Z letadla vystoupil George McRae a s ním asi deset policistů. Šli s ním k připravené limuzíně. Dva policisté s McRae do limuzíny nastoupily, zbylých osm odešlo pryč.

McRaeovo auto se rozjelo. Frank nastartoval a jel za nimi. Vyjeli z areálu letiště. Na křižovatce, ale limuzína špatně zabočila. Tohle přece není směr na Berlín. Limuzína jede do nějaké zapadlé vesnice. Frank začal mít divný pocit. „Tohle nedopadne dobře.“ pomyslel si Frank. Limuzína zabočila na polní cestu. Franka napadlo, že se něco děje, ale i přesto stále jel za limuzínou. Limuzína zastavila u statku. V tu chvíli ze statku vyběhli čtyři maskovaní muži. Otevřeli dveře kde seděl McRae. George vyvlekli z auta. Dotáhli ho do stáje. Stáj byla prázdná, jen na zemi bylo seno. Uprostřed byla židle, na kterou muži přivázali McRae.

Frank jen z povzdálí viděl, jak George vlečou dovnitř. Vystoupil z auta. Vzal si svou tradiční bouchačku a blížil se ke statku. Připlížil se pod okno, které bylo

otevřené, takže mohl poslouchat, co si únosci říkali. Ovšem ne na dlouho. K Frankovi se přiblížil vlčák. Frank mu jenom stačil potichu říct „Hodnejš pejssek...“, ale pes začal štěkat. Frank věděl, že teď to má prohraný. Únosci přijdou ven a odprásknou ho. Jak Frank předpovídal, únosci se objevili venku. „Ty budeš z toho auta, co nás sledovalo, že jo? Osobní ochranka George McRae” Muži se začali hlasitě smát. „Tak my, tě k němu dáme. Ať ho můžeš chránit...” Opět se začali hlasitě smát. Chytli Franka a odvekli ho do stáje. Jeden z nich tam přinesl druhou židli a provaz. Frankovu židli dali asi 2 metry od McRaeovi. Přivázali Franka a odešli.

3.Kapitola...**Záchrana**

Je 11 hodin. McRae a Frank jsou stále uvězněni ve stáji, kam právě vešel jeden z únosců. Přinesli jim jídlo v podobě chleba. To bylo všechno, vůbec nepromluvil a hned zase odešel. Jen dva krajíčky chleba, to bylo vše co měli k jídlu. Na to nebyl McRae vůbec zvyklý. Frank se ho zeptal, co se stalo s těma dvěma policisty, kteří s ním jeli v limuzíně. „Ani se neptejte. Hnedka když jsme přijeli ke statku, tak je podřízly a nechali v autě. Potom vyvlekli mě.” „To už jsem pozoroval, jak Vás vlečou.” odvětil Frank

Nicméně, Frank musel začít přemýšlet, jak se zachránit. Hodiny ubíhaly a po McRaeovi určitě bude shánka. Ale kdo by mohl tušit kde jsou? Do stáje opět vešel jeden z únosců. Tentokrát, to ovšem byl ten nejvyšší. V ruce nesl kanistr s benzínem. Přišel k McRaeovi. „Tohle jsi nečekal, vid’?” škodolibě se usmál „Ale nemysli si, že tě někdo bude hledat. Protože my to máme promyšlený. V tuhle chvíli je falšovaný pan George McRae, ředitel týmu McMini v hotelu. Takže nikdo nepřijde na to, že jsi byl unesený.” na slovíčko ”nikdo” si dal obzvláště záležet. Potom otevřel kanistr, popošel dál od obou zajatců a benzín vylil na seno. Jeden z jeho společníků právě přinesl svíčku, která byla asi v polovině vodorovně provrtaná. Dírou byl protažený knot. Na zemi udělali místečko bez sena, kam položili svíčku. Nastrčený knot dali druhým koncem na seno, kde byl benzín. Takže až svíčka dohoří do půlky, oheň se přenese z knotu který je ve svíčce, na ten nastražený. Tak se podpálí seno. Když únosci odcházeli, nezapomněli podpálit svíčku.

Frank věděl, že teď jde o všechno. Za půl hodiny svíčka dohoří a podpálí celou stáj, i se zajatci. Musí si rozvázat ruce. Ale jak? Opěradlo židle je hranaté. To je záchrana! Frank začal s provazem jezdit po opěradle. Po 25 minutách se mu podařilo provaz rozříznout. Ve stáji byl obrovský smrad. Svíčka už byla skoro v polovině a dým se neměl kam vypařit. Vosk začal padat na seno, které začínalo doutnat. Frank okamžitě osvobodil i McRae, který už byl omámený dýmem. Frank vzal George do náručí a chtěl ho odnést. Nastražený knot už chytnul. Začalo hořet seno. Frank nevěděl kudy má jít. Oheň je u dvěří. Odnal McRae na druhou stranu stáje, položil ho na zem a začal odhazovat okolní seno. Ale oheň se šířil neskutečně rychle. Začala hořet i stáj, která byla z části ze dřeva. Frank věděl, že tady zahynou. Naštěstí zatím, hořela jen půlka stáje. Dým hořícího objektu byl vidět i venku. Zdálo se, že jedou hasiči. Ale oheň se šíří i do míst kde je Frank.

Přijeli hasiči, kteří okamžitě začali hasit oheň. Ale část, kde je Frank, je stále v ohni. Už jen kousek a oheň je přímo u nich. Tři metry dělí Franka a McRae od smrti. Hasiči už se dostávají dovnitř stáje. Ale oheň se dostává k Frankovi, který omdlel. McRae už nejeví známky života....

4.Kapitola...**Až na dno**

Hasiči uhasili požár. Potom přijela přební služba a odvezla mrté policisty z limuzíny. Sanitka odvezla do nemocnice McRae a Franka. McRaeovi museli udělat umělé dýchání. Udržují ho při životě. Frank je na tom o něco lépe. Frankův McLaren ovšem zůstal u statku. Nikdo, ani McMini zatím netuší, kdo málem uhořel. Všichni si myslí, že George McRae je v pořádku ubytován na hotelu. McRaeovi zástupci bylo trochu divné, kde je Frank, ale falešný ředitel ho uchlácholil, že se Frank nedostavil.

Pravý McRae zatím ležel na JIP. Frank už se probрал. Začal komunikovat s doktorem. Přál si, aby za ním poslali McRaeova zástupce, pana Marka Denise. Tomu Frank všechno vysvětlil. Mark Denis, jako McRaeův zástupce, začal hledat náhradního detektiva. Na Frankovu žádost nikomu nic neřek, takže falešný McRae žil v domění, že nikdo nic neví.

Druhý den, kdy byl Frank v nemocnici, nastali nečekané komplikace. Frank přestal komunikovat s okolím. Převezli ho na JIP. Naopak McRae se začal uzdravovat. Po týdnu už byl skoro v pořádku. Normálně komunikoval s okolím a i když z nemocnice, tak přesto znovu začínal řídit tým. Zato s Frankem to bylo čím dál tím horší. Doktoři už mu nedávají naději na uzdravení. A jestli se někdy probere, tak postižený.

Mezitím McRaeův zástupce, našel nového detektiva. Když se tuto zprávu dozvěděl falešný McRae, tak zmizel. Nový detektiv se jmenuje Nick Balthazar. Mezi Frankem a Nickem je obrovský rozdíl. Frank je mladší a značně bohatší. Vždyť se také vozil v McLarenu za skoro 12 000 000Kč. Kdežto Nick je o hodně starší a také chudší. Má Citroen C1 za 300 000Kč. Nick dostal za úkol, najít únosce.

McRae se uzdravil a po 14 dnech byl propuštěn z nemocnice. Plně se vrátil do svého ředitelského křesla. Kdežto s Frankem se to nezlepšovalo. Stále s nikým nekomunikoval a podle doktorů nemá šanci na přežití. To samozřejmě McRae hodně mrzí. Takoví ještě docela mladý chlap a takhle skončil.

5.Kapitola...Probuzení k životu

Po měsíci stráveném v nemocnici, začal opět Frank přicházet k sobě. Pomalu začal s doktorem komunikovat. Doktorům spadl velký kámen ze srdce, protože bylo téměř jisté, že Frank nebude, alespoň mentálně postižený. Ale nastal další problém. Frank nemohl hýbat pravou nohou. Podle doktorů se přiotrávil dýmem a to mělo bohužel vliv na jeho mozkové buňky.

Mezitím Nick bezvýsledně pátral po únoscích. Ale zatím nic nezjistil. McRae nabídl Nickovi nové auto. Ale Nick je takový skromný člověk a proto odmítl. Média zatím nic nevědí. Frankovo auto od statku už si McRae odvezl.

Frank už je v nemocnici 5 týdnů. Už je skoro v pořádku, až na tu nepohyblivou se nohu. Jestli se mu noha neuzdraví, tak bude muset s detektivní kariérou přestat. Vyžádal si do nemocnice notebook. Když musel celé dny ležet v nemocnici, tak alespoň brouzдал na internetu.

Po 7 týdnu, měl být Frank propuštěn. Ale nastal pro něj problém. Když může chodit jen na jednu nohu, je prakticky nesamostatný. Musel proto zavolat svému kamarádovi Olafu, jestli by u něj nemohl, alespoň pár týdnů bydlet. Olafovi to samozřejmě nedělalo žádné problémy. A tak po sedmi týdnech a dvou dnech strávených v nemocnici, byl Frank propuštěn. Před budovu pro něj přijel Olaf i s

manželkou Elizabeth. Těmto dvou lidem hodně pomohl, když jim našel náramek. Takže teď mu jsou vděční a chtějí všechno Frankovi oplatit.

Když dojeli k Olafovi domů, tak se Frank ubytoval v pokoji pro hosty. Elizabeth mu hned přinesla jídlo, vyvětrala mu a začala se o něho starat. Frank se začal zapojovat do vyšetřování. I když jen přes e-mail. Dozvěděl se, že vyšetřování prakticky nepokročilo. Toho docela štvalo, ale na druhou stranu mu to dávalo prostor k jeho vyšetřování.

Frank zkoušel hýbat s nohou, ale žádné výsledky se nedostavily. Noha byla naprosto nepohyblivá. Jako by měl jen levou nohu... Jako by mu pravou uřízli... Nebolela ho, ale vůbec ji necítil... Začal si připadat, jako by tu byl navíc, jako by už byl k ničemu...

6.Kapitola...**Pokrok ve vyšetřování**

Vyšetřování už trvalo osm týdnů a zatím žádné výsledky. Frank napsal McRaeovi e-mail, že se musí spojit s policií. Takhle to nikam nedotáhnou. McRaeovi se do toho samozřejmě nechtělo. Ale za chvíli ho Frank přesvědčil. Franka napadlo, jestli třeba limuzínu nezastavila policie. Jako prostě silniční kontrola. Zjistil, že o všech silničních kontrolách jsou záznamy. A v těch záznamech jsou i čísla řidičských průkazů kontrolovaných. To je pro Franka záchytný bod.

Samozřejmě, Frank zajel s Olafem na policii. Tentokrát ovšem řídil Olaf. A tak rád by zas Frank proháněl svůj McLaren po dálnici. Ale nemohl. Dojeli na policii. Frank s berlema a dvěma policisty šel do archivu. „Jaký den se to vůbec stalo?“ zeptal se sám sebe „Už si vzpomínám, 5. dubna.“ zamyslel se Frank a podíval se do šuplíku, kde je napsáno „5. duben 2008 silniční kontrola“ „Tady toho, ale je. Tolik spisů, u toho budu ještě zítra.“ zamrmlal si pro sebe. Konečně našel, to co hledal. 5. duben 2008, 10:30 černý Mercedes. Limuzína. Číslo řidičského průkazu.....Tohle přesně Frank potřeboval. Je tu ještě jeden problém. Musí doufat, že neměli falešné doklady. Pokud ano, asi je už nikdo nedopadne.

Zašel tedy k počítači, kde je databáze všech řidičských průkazů. Našel si to správné číslo. Mark Teuner, Lieberstraße 168 Berlín. Tohle přesně Frank potřeboval. S laskavým dovolením policistů s Frank vytiskl adresu.

Hned druhý den jel Frank s Olafem na pachatelovu adresu. Zaparkovali před domem a pozorovali okolí. Nic podezřelého se nedělo. V autě seděli už 3 hodiny a Olafa to začínalo nudit. Po 5 hodinách strávených před domem, jeli už unaveni domu. Večer, když Frank ležel v posteli, zkoušel hýbat nohou. Zázrak! Už nohou lehce pohl. Zatím sice necítil, že má dvě nohy, ale už s ní trochu pohnul. To se Frankovi jevilo jako zázrak. Po tak dlouhé době, kdy s nohou nemohl pohnout s ní znovu hýbe. Sice jenom trochu, ale je na dobré cestě.

7.Kapitola...**Chůze**

Druhý den ráno opět zkusil zahýbat nohou. K jeho potěšení to šlo zase o něco lépe. Už si přestával připadat zbytečný. Začínal cítit, že má dvě nohy. Sice s pravou ještě hodně špatně chodil a musel chodit s berlema, tak už cítil, že má dvě nohy.

Další den, už se pokusil chodit bez berlí. A začínalo mu to jít. Už bez berlí došel i na snídani, i když mu to trvalo poněkud déle, tak měl dobrý pocit z toho, že došel. Nasnídal se a jel opět s Olafem před dům údajného pachatele. Olafa to značně nebavilo, ale chtěl všechno

Frankovi vynahradiť. Před domem stáli 4 hodiny. Ovšem nic zvláštního se nestalo. Jako by byl dům opuštěný.

Nick zatím vůbec nic nevypátral. Ač se snažil jak chtěl, tak nedospěl k žádnému výsledku. Proto se taky McRae rozhodl, že Nicka prozatím propustí. Nyní už totiž Frank opět plně zastal pátrání. I když ještě kulhal, už mu téměř šlo chodit bez berlí. Každý den cvičil. Jeho cílem byla nekulhavá chůze bez berlí, jako dřív. K tomuto cíli se pomalu začal přibližovat.

O tři dny později, už se na pozorování vydal sám. Bez Olafa. Byl mu přivezen jeho McLaren, tak ho zase trochu provětral. Už skoro plynule chodil. Tentokrát pro něj pozorování před domem skončilo. Zaparkoval, vzal bouchačku kterou si strčil za pas a zazvonil u dveří. Nikdo neotvíral. Frank zkusil zatáhnout za kliku a zjistil, že je otevřeno. Všel dovnitř. Nikde nikdo nebyl. Vypadalo to, že je dům delší dobu opuštěný. A divně to tam páchlo... Frank cítil pach mrtvoly v rozkladu. Vešel do kuchyně. Na zemi ležel mrtvý člověk. Byl zabitý. V hlavě měl díru, od sekyry. „To musela být brutální vražda“ pomyslel si Frank.

Frank se rozhodl, že to policii nenahlásí. Ta by to dala do médií a to by jenom situaci zhoršilo. Frank je přece detektiv a vypátrá tu vraždu sám. „Ta mrtvola, tu musí být hodně dlouho.“ pomyslel si Frank.

Když vyšel z domu, hned se dal do pátrání. Šel do protějšího činžáku, kde se ptal všech lidí, jestli poslední dobou neviděli něco podezřelého. V domě, ovšem nikdo nic nevěděl. Frank, už večer bezradně vyšel před dům. Téměř žádnou stopu nemá. Na lavičce před domem seděl nějaký starší pán. Frank k němu přistoupil. „Dobrý den, můžu se Vás na něco zeptat?“ zeptal se Frank. „Dobrý, dobrý. Co potřebujete?“ „Vy tu sedáváte často?“ začal Frank další výslech možného svědka. „Od té doby, co jsem v důchodu. To už je 10 let co tu každý den sedávám.“ Frank začal doufat, že mu muž pomůže „A neviděl jste tu v posledním měsíci něco podezřelého před tímto domem?“ zeptal se Frank. „A víte, že viděl? Asi před třemi týdny někdo zazvonil u dveří. Otevřel mu majitel. Návštěva byla v domě asi půl hodiny, potom se něco divného ozvalo a muž utekl pryč. A nedávno jezdilo před dům nějaké auto. Byli v něm dva chlapi, kteří tam seděli celé dny...“ začal vypravovat muž. V tom ho Frank přerušil „A poznal byste toho chlapa?“ „Toho, který seděl v autě?“ nechápal svědek. „Ne, toho který zvonil u dveří a po půl hodině vyběhl ven“ zeptal se Frank. „Jo, mám ho v živé paměti. Byl vysoký. Měl hnědé vlasy, rifle a červenou bundu...“ Začal muž popisovat pachatele. „To mi stačí. Mohl byste se mnou jít? Jsem soukromý detektiv a vyšetřuju tu jednu vraždu.“ Řekl Frank a ukázal muži průkaz. „No jestli Vám to pomůže... A můžu se zeptat jaká vražda se tu stala?“ odvětil muž. Frank s ním šel do auta a cestou mnu vysvětlil co se stalo. Připadalo mu, jako by popisovaného už někde viděl. Ale nemohl si vzpomenout kde.

8. Kapitola... Identifikace

Frank přijel se svědkem k sobě do kanceláře. Zapnul PC a podle popisu důchodce začal sestavovat portrét. Čím dál víc mu identifikovaný muž někoho připomínal. Už ho někde viděl, ale za nic na světě si nevzpomněl kde a kdy. Po hodině práce měl Frank portrét hotový. Svědka pustil a dal mu nějakou menší částku. Nebýt jeho, tak se vyšetřování nikam nehnulo. Ihned poslal McRaeovi e-mail. Informoval ho tak o pokrocích ve vyšetřování i o svém zlepšujícím se zdravotním stavu.

Druhý den poslal Frank podobiznu i s krátkým popisem do televize. Ještě týž večer byl pachatel vyhledáván ve večerních zprávách. První tři dny se nikdo neozýval. Ale čtvrtý den někdo Frankovi zavolał. Byla to, alespoň podle hlasu stará paní. Prozradila Frankovi, že hledaný muž je její soused v paneláku. Řekla mu přesnou adresu. Frank neváhal ani minutu.

Nasedl do svého McLarenu a vyjel na místo. Pachatel také bydlel v Berlíně, takže to neměl daleko. Za 20 minut byl na místě. Vystoupil ze svého vozu. Za pas si vzal zbraň a zazvonil. „Kdo tam?“ ozvalo se. Frank nevěděl co má odpovědět. Že je soukromý detektiv to říct nemůže. „Tady poštovní doručovatel. Nesu Vám nějaký balíček.“ Řekl Frank, ale uvědomil si, že to bude asi hodně nápadné, protože se hledaný může podívat z okna a žádné poštovní auto neuvidí. „Pojďte dál!“ řekl muž a otevřel dceře, které zavrčeli. Frank zatáhl a vešel dovnitř. Vtom si všiml, že před domem je poštovní auto. Pošťák je zrovna v dalším vchodu. Frank si uvědomil, jaké měl vlastně štěstí.

Privolal si výtah. Po chvilce přijel a Frank si do něj vlezl. Zmáčkl čudlík a výtah se rozjel. Ve výtahu nabil Frank zbraň. Výtah přijel do potřebného patra. Frank vystoupil. Zatáhl na dveře a mezitím vytáhl svou oblíbenou bouchačku a namířil na dveře. Pachatel, nic netušíc šel otevřít. Zatáhl za kliku. Pomalu otevřel „Zatýkám vás!“ zařval Frank a přitom zatlačil muže do bytu. Pachatel se bránil, ale Frank mu nasadil pouta. „Kde jsou vaši komplicové?“ „Jaký komplicové? Proč mě vlastně zatýkáte?“ zeptal se pachatel. „Nedělejte, že nevíte.“ „Nevím“ „Jak chcete. Já si to zjistím sám. Jdeme“ řekl docela naštvaný Frank, který vyvedl pachatele z bytu. Vlezli do výtahu a odjeli dolů. Tam šli k autu a odjeli na policii.

Tam čekala muže vazba. Za měsíc měl mít soud. Pachatel stále dělal, že neví, proč ho Frank zatknul. Policie nezjistila nic o gangu. To znamená, že případ odložila. To se Frankovi moc nelíbilo, ale nebyla žádná šance, jak dopadnout celý gang. S tímto výsledkem nebyl ani McRaei moc spokojený, ale nic s tím nenadělal. Případ byl uzavřen a Frank dostal slíbenou odměnu.